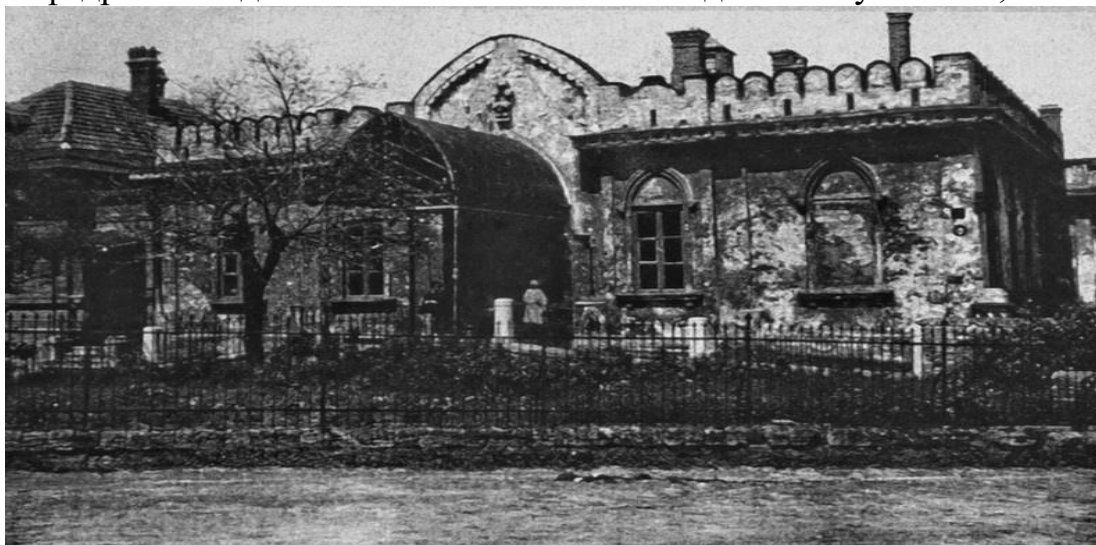

Кафедра загальної і клінічної епідеміології - славна історія і перші результати роботи

Кафедра епідеміології Одеського національного медичного університету була заснована в 1920 році і була першою самостійною кафедрою епідеміології не тільки в Радянському Союзі, а й у світі.

Загальний вигляд будинку Лехнера (приміщення кафедри в 1930 р)

Засновником кафедри був видатний вчений мікробіолог і епідеміолог, великий організатор радянської охорони здоров'я і видатний громадський діяч, академік Данило Кирилович Заболотний (1866-1929).

12 червня 1920 Вчений рада Одеської медичної академії (так називався в той час медичний інститут) розглянула пропозицію Д.К. Заболотного та рекомендацію Наркомпросу УРСР і постановила: «Відкрити негайно курс з

епідеміології (обов'язковий) і просити Д.К.Заболотного взяти на себе працю читання лекцій з цього курсу».

Створення кафедри епідеміології проходило в умовах значної протидії частини професорів, які не вважали епідеміологію самостійним предметом для викладання і не бачили сенсу у виділенні її в окремий курс. Як згадує М.Н. Соловйов, «тільки яскраві виступи Д.К.Заболотного на Вчених радах і його величезний науковий авторитет врятували становище». Тому створення самостійної кафедри епідеміології відбулося тільки в 1921 році.

У 1921 році штат кафедри складався з завідувача кафедрою професора Д.К. Заболотного та двох старших асистентів Л.В. Громашевського і М.Н. Соловйова.

Незважаючи на великі матеріальні труднощі, з перших же днів існування співробітники кафедри почали проводити плідну науково-дослідницьку роботу. За клопотанням і під керівництвом Д.К. Заболотного була створена спеціальна науково-дослідна кафедра профілактичних дисциплін, що складалася з двох секцій: епідеміології і бактеріології, діяльність якої була тісно пов'язана з роботою основної кафедри епідеміології, за активної участі Л.В. Громашевського і М.Н. Соловйова.

Профілактичний ухил. Секція санітарно-епідеміологічного факультету. Одеський медичний інститут, випуск 1925 р (уверху)

Профф .: Л.В. Громашевський і К.Г. Васильев, 1970-ті роки (внизу)

За період з 1921 по 1923 роки співробітниками було виконано ряд робіт, присвячених епідеміології паразитарних тифів, кишкових інфекцій, малярії та ін. Після від'їзду Д.К. Заболотного в жовтні 1923 на посаду

завідувача кафедрою епідеміології обирається Лев Васильович Громашевський. Один з найвидатніших діячів радянської охорони здоров'я, згодом дійсний член Академії медичних наук СРСР, Герой Соціалістичної Праці, він очолює кафедру до 1928 року.

У 1924 році Л.В. Громашевському доручається також завідування кафедрою соціальної гігієни, а в 1925 році він затверджується ще й керівником науково-дослідної кафедри профілактичної медицини.

У 1928 році в зв'язку з переїздом в м. Дніпропетровськ Л.В. Громашевського тимчасово завідування кафедрою переходить (за сумісництвом) до професора В.К. Стефанського, завідувача кафедри інфекційних хвороб, до 1929 року. Потім на посаду завідувача кафедрою обрано професора Віктора Андрійовича Башеніна, який керував кафедрою до 1930 року до свого арешту. Після чого завідування кафедрою знову було передано (за сумісництвом) В.К. Стефанському до 1937 р.

З 1937 по червень 1941 р. завідувачем кафедри епідеміології був Ісаак Абрамович Шухат. Плідна робота кафедри була перервана Великою Вітчизняною війною 1941-1945 рр. Після закінчення війни почалося відновлення інституту в його довоєнному вигляді, були відтворені санітарно-гігієнічний факультет і кафедра епідеміології.

У 1945 році на посаду завідувача кафедрою був зарахований професор Яків Климентійович Гиммельфарб. Він укомплектував штат кафедри і відновив її.

З 1965 по 1982 рр. кафедрою епідеміології завідував професор Костянтин Георгійович Васильєв, під керівництвом якого були продовжені традиції основоположників радянської епідеміології, засновників кафедри: Д.К. Заболотного, Л.В. Громашевського, М.Н. Соловйова. Приділяючи велику увагу методологічним питанням, зокрема, вивченню методів епідеміологічних досліджень (організація епідеміологічних досліджень, моделювання) і історії профілактичних дисциплін, на кафедрі було виконано 179 наукових робіт, захищено 17 докторських і кандидатських дисертацій.

-
- професор Костянтин Георгієвич Васильєв
- (1919- 2015).

У 1982 р кафедру було скасовано і вона існувала у вигляді окремого циклу на кафедрі інфекційних хвороб.

У 2011 р була утворена кафедра загальної і клінічної епідеміології та біобезпеки, що стало новим етапом і знаковою подією в її історії через 90 років після створення.

У 2011-2012 навч. році кафедра була відтворена доцентом, д.мед.н. Миколою Івановичем Голубятниковим під назвою: кафедра загальної і клінічної епідеміології та біобезпеки, де навчаються студенти 4, 5 курсів стоматологічного, 3, 5 і 6 курсів медичного факультетів і міжнародного факультетів. Серед викладачів кафедри є співробітники управління державної санітарної служби на водному транспорті, що дозволяє проводити навчальний процес більш якісно. Студенти безпосередньо беруть участь у вирішенні багатьох практичних питань, які їм доведеться вирішувати в майбутньому на своїх робочих місцях. Практичні заняття проводяться також на базі Одеської міської клінічної інфекційної лікарні. Спілкуючись з хворими, майбутні лікарі вчаться правильно збирати епідеміологічний анамнез, працювати з медичною документацією, заповнювати форми статистичної облікової інформації.

Для студентів, що бажають більш глибоко вивчати сучасну епідеміологію, з часу відродження кафедри працює Студентське Наукове Товариство (СНТ), відвідуючи заняття якого, студенти вчаться аналізувати матеріал про захворюваність, вивчають особливості епідемічного процесу інфекційного або соматичного захворювання, розробляють свої алгоритми профілактичних і протиепідемічних заходів в конкретній ситуації. Відвідуючи санітарно-гігієнічні лабораторії, студенти університету навчаються проводити аналізи води, повітря, харчових продуктів, що експортуються та імпортуються в нашу країну. Лікарі карантинного відділу Одеського морського торговельного порту діляться досвідом своєї роботи на судах, залучаючи майбутніх лікарів-епідеміологів до тих проблем, які супроводжують сучасне судноплавство і морський туризм. Члени СНТ також працюють з архівами карт епідеміологічного обстеження, пишуть наукові доповіді. У поточному році товариство відвідували 14 студентів.

Навчаючись на базі лабораторного центру МОЗ України на водному транспорті, студенти мають можливість освоювати отримані знання на практиці. У той же час, для вдосконалення навчального процесу ще є до чого прагнути. У планах кафедри - збільшити кількість наочних посібників, спеціалізованих костюмів і приладів, що допоможе майбутнім лікарям швидше освоювати необхідні навички.